

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Karla Šimky a soudců Mgr. Evy Šonkové a JUDr. Filipa Dienstbiera v právní věci žalobce: **A. A.**, zastoupený Mgr. et Mgr. Markem Čechovským, advokátem, se sídlem Opletalova 25, Praha 1, proti žalované: **Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie**, se sídlem Olšanská 2, Praha 3, proti rozhodnutí žalované ze dne 20. 5. 2014, č. j. CPR-5307-1/ČJ-2014-930310-258, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 29. 8. 2016, č. j. 15 A 31/2014 – 60, o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

- I. Kasační stížnosti **se** odkladný účinek **nepřiznává**.
- II. Žalobci **se ukládá** zaplatit ve lhůtě jednoho týdne od doručení tohoto usnesení soudní poplatek ve výši 1000 Kč za podání návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce požádal o vydání cestovního průkazu totožnosti a svou žádost podložil zejména tím, že nemá žádný cestovní doklad a nemůže si jej ani z objektivních důvodů opatřit, neboť mu jej arménské úřady odmítají vydat s odůvodněním, že musí nejprve nastoupit vojenskou službu v Arménii. Krajské ředitelství policie Ústeckého kraje jako prvostupňový správní orgán žalobcovu žádost zamítlo a současně rozhodlo tak, že se žalobci cestovní průkaz totožnosti podle § 115 odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, nevydává. Prvostupňový správní orgán žalobcově žádosti nevyhověl zejména proto, že během správního řízení nebylo prokázáno splnění stěžejní podmínky pro vydání požadovaného dokladu, tj. úmysl žalobce vycestovat z území České republiky.

[2] Žalovaná v záhlaví označeným rozhodnutím (dále jen „napadené rozhodnutí“) zamítla žalobcovo odvolání proti rozhodnutí prvostupňového správního orgánu. Žalobu proti napadenému rozhodnutí následně zamítl Krajský soud v Ústí nad Labem v záhlaví uvedeným rozsudkem (dále jen „krajský soud“ a „napadený rozsudek“).

[3] Proti napadenému rozsudku brojí žalobce (dále jen „stěžovatel“) blanketní kasační stížností a současně žádá, aby jí byl přiznán odkladný účinek. Uvádí, že v důsledku právní moci a zejména vykonatelnosti napadeného rozhodnutí nebude mít možnost získat cestovní doklad totožnosti. Bezprostředně v souvislosti s nevyhověním jeho žádosti o vydání cestovního dokladu

totožnosti by stěžovateli hrozilo nebezpečí zásahu do základních práv a svobod, neboť by svou situaci musel řešit nastoupením vojenské služby v zemi, která je mu cizí a kde od dětství nežije. Tvrdí, že s vojenskou službou ze svého vnitřního přesvědčení nesouhlasí, a poukazuje na judikaturu Evropského soudu pro lidská práva, z níž plyne, že právo nevykonat vojenskou službu je základním lidským právem a spadá pod ochranu dle čl. 9 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod. Připomíná také existenci závazku státu nevystavit žádnou osobu reálnému nebezpečí vážné újmy a dovozuje, že nebezpečí nucené vojenské služby může být označeno za závažnou újmu i důvod pro udělení doplňkové ochrany cizinci. Uzavírá, že nepřiznáním odkladného účinku kasační stížnosti dojde ke zcela zásadnímu zásahu do jeho práv a života. Přiznání odkladného účinku naproti tomu zcela jistě nebude v rozporu s veřejným zájmem.

[4] Žalovaná ve svém vyjádření k návrhu na přiznání odkladného účinku konstatuje, že stěžovatel má možnost zajistit si na Velvyslanectví Arménie v Praze jiný cestovní doklad, a to za podmínek stanovených příslušnými arménskými úřady. Dodává, že ve věci stěžovatele šlo o řízení o žádosti, s jejímž podáním nejsou spojena žádná práva nebo povinnosti. Podle žalované nejsou dány důvody pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Stěžovatel může využít jiný postup, jak si cestovní doklad v souladu s předpisy Arménie obstarat.

[5] Podle § 107 odst. 1 ve spojení s § 73 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), lze kasační stížnosti přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[6] Soudní řád správní koncipuje institut odkladného účinku jako mimořádné opatření. Jedná se o výjimku z pravidla, která musí být vyhrazena pro ojedinělé případy, jež naplňují zákonem předepsané podmínky. Povinnost tvrdit a prokázat vznik újmy přitom má stěžovatel, od něhož se tak především očekává dostatečně konkrétní a individualizované tvrzení o tom, že mu v důsledku napadeného rozhodnutí vznikne nepoměrně větší újma než jiným osobám, vysvětlení, v čem tato újma spočívá, a uvedení jejího rozsahu. Vylicení podstatných skutečností o nepoměrně větší újmě musí svědčit o tom, že negativní následek, jehož se stěžovatel v souvislosti s rozsudkem krajského soudu obává, by pro něj byl zásadním zásahem.

[7] Přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti dochází k pozastavení účinků napadeného rozsudku, eventuálně i napadeného rozhodnutí správního orgánu. Ve věci stěžovatele by přiznání odkladného účinku mohlo mít za následek to, že by právní poměry byly upraveny tak, jako by napadený rozsudek nebyl vydán, případně jako by vůbec nebylo vydáno napadené rozhodnutí, a řízení o stěžovatelově žádosti stále probíhalo. Žalovaná v tomto kontextu správně poukazuje na to, že se samotným podáním žádosti o vydání cestovního průkazu totožnosti nejsou spojena žádná práva a povinnosti (jako je tomu například v případě podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany), a tudíž by přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nemohlo stěžovateli bezprostředně přivodit příznivější právní postavení, než jaké má nyní. Přiznáním odkladného účinku v této věci ani v žádném případě nelze docílit toho, že stěžovatel bude disponovat požadovaným cestovním průkazem totožnosti (nebo obdobným dokladem). Nadto i za současného stavu, kdy s podáním kasační stížnosti není spojen odkladný účinek, může stěžovatel podat novou žádost o vydání cestovního průkazu totožnosti nebo zvolit jiný postup, jakým si zajistit cestovní doklad (právní moc a vykonatelnost napadeného rozhodnutí či napadeného rozsudku tomu není překážkou). Přiznání odkladného účinku tedy stěžovateli nemůže v jeho současné situaci jakkoli pomoci.

pokračování

[8] Se stěžovatelem navíc nelze souhlasit, že následkem bezprostředně spojeným s vydáním napadeného rozhodnutí nebo napadeného rozsudku je povinnost stěžovatele opustit území České republiky a nastoupit vojenskou službu v Arménii, zemi svého původu. Z předloženého spisu krajského soudu plyne, že stěžovatel disponuje povolením k pobytu na území České republiky a nic nenasvědčuje tomu, že by s ním bylo vedeno řízení o vyhoštění. Jediným bezprostředním důsledkem souvisejícím se zamítnutím jeho žádosti je tak to, že stěžovatel je v současné době limitován v možnosti vycestovat do zahraničí. Stěžovatel však netvrdil, že v tomto omezení spatřuje vážnou újmu odůvodňující přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

[9] Nejvyšší správní soud tedy nepřiznal kasační stížnosti stěžovatele odkladný účinek, neboť stěžovatel neprokázal, že by pro něj výkon nebo jiné právní následky napadeného rozsudku či napadeného rozhodnutí znamenaly vážnou újmu.

[10] Vzhledem k tomu, že podání návrhu na přiznání odkladného účinku podléhá dle položky 20 sazebníku poplatků, který je přílohou zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, poplatkové povinnosti, rozhodl Nejvyšší správní soud tak, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto usnesení. Soudní poplatek ve výši 1000 Kč je možno uhradit v kolcích vylepením na vyznačeném místě v příloze tohoto usnesení (po připojení svého podpisu jej stěžovatel zašle zpět Nejvyššímu správnímu soudu), případně v hotovosti na podkladně soudu anebo bezhotovostně převodem na účet soudu číslo: **3703 – 46127621/0710**, vedený u České národní banky, pobočka Brno, závazný variabilní symbol pro identifikaci platby: **1020525016**.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 26. října 2016

JUDr. Karel Šimka
předseda senátu

pokračování

Nejvyšší správní soud
Moravské náměstí 6
Brno

sp. zn. 2 Azs 250/2016

Vyhovuji výzvě a zasílám v kolkových známkách určený soudní poplatek.

podpis

Místo pro nalepení kolkových známek: